

POSUDEK

oponenta rigorózní práce

Jméno a příjmení studenta: Mgr. Pavlína Kolátorová

Název práce: Význam času a lhůt v soukromém právu

Jméno a příjmení oponenta: JUDr. PhDr. David Elischer, Ph.D.

1. Formulace cílů, metodika zpracování práce a aktuálnost tématu:

Autorka zvolila téma z dlouhodobého hlediska významné, a to zejména s ohledem na změny přinášené rekodifikací soukromého práva. Jde o téma, které právem zasluhuje zvýšenou pozornost odborné veřejnosti, jak o tom svědčí i proběhlé diskuse v odborných periodikách (Ad notam, Právní rozhledy, Bulletin advokacie a jiné). Autorka v úvodu své práce vymezuje její cíle (ovšem pouze deskriptivní) a klade si otázky, na které se snaží svou prací nalézt odpověď. Vlastní metody práce a přístupu nejsou v úvodu zřetelně naznačeny (metodologie je v tomto ohledu podceňena), avšak z práce samotné je patrné, že autorka zvolila kompilační přístup, který kombinuje s deskripcí zákon a evaluací judikatury. Kompilačně-deskriptivní přístup v práci nicméně převažuje, mnohdy absentují autorčiny vlastní myšlenkové linie. Za málo přínosné lze považovat pasáže věnované OZ 2012, nakořím jde jen o parafráze zákonného textu, případně důvodové zprávy, bez hlubší analýzy a problematizace. V práci rovněž nebyla využita komparace s jinými blízkými právními řády ani jakákoli cizojazyčná literatura. Velkým nešvarem práce je doslovný přepis celých zákonných ustanovení (kupř. str. 29), případně judikátů (str. 45), za nimiž následuje jakási autorčina parafráze s uvedením příkladu; práce tak spíše než souvislý odborný text připomíná povšechný komentář jednotlivých ustanovení. V tomto smyslu autorka bohužel neprokázala nadhled nad zákonným textem, rovněž neprojevila smysl pro odbornou syntézu.

2. Logická struktura a členění rigorózní práce:

Text (104 stran včetně úvodu a závěru) je celkově přehledně a jasně členěn, jeho struktura je logická, jednotlivé výklady na sebe – až na několik výjimek (místy autorka opakuje text, který uvedla v předchozím výkladu – srov. str. 35 a 26 o rozdílu mezi lhůtami a dobami) – souvisle navazují. Práce je rozdělena v zásadě do 11 kapitol (možná až příliš), kdy prvních šest z nich usilují (izolovaně) o stručnou základní charakteristiku lhůt a počítání času v jednotlivých právních úpravách platných na našem území. Sedmá kapitola (a následující) se celistvě věnuje účinné úpravě (NOZ – zákon č. 89/2012 Sb.). Je škoda, že autorka nevyužila komparativní metody a nepodala srovnání s nějakou další kontinentální právní úpravou – Francie, Německo, Rakousko, Itálie, Španělsko atp.). Kapitola závěrečná je věnována problematice vydržení.

3. Rozsah a úroveň použitých zdrojů a práce s nimi, bibliografické citace, poznámkový aparát:

Při zpracování tématu byl použitý relativně dostatečný počet bibliografických pramenů, které však autorka v samotném textu vůbec neuvádí (!!!) a na konkrétních místech necituje v souladu s citační normou, tj. absentuje průběžné odkazování na zdroje, z nichž je čerpáno. Nelze tak zjistit, co jsou vlastní myšlenky autora a co převzaté teze. Poznámkový aparát není

žádný (v práci není jediná poznámka pod čarou). Výběr literatury a pramenná základna mohl být více reprezentativní a zahrnout především tituly aktuální právní nauky (chybí zde kupř. učebnice občanského práva – Dvořák, Švestka, Zuklínová, vydaná u Wolters Kluwer v roce 2013, chybí rovněž odkazy na aktuální komentářovou literaturu – Švestka, Dvořák, Fiala, 2014). Seznam literatury má být nicméně v abecedním řazení podle jmen autorů.

4. Jazyková, stylistická úroveň a formální úprava rigorózní práce

Jazyková i stylistická úroveň práce je velmi dobrá. V práci jsem neshledal žádných podstatných gramatických chyb ani stylistických nedostatků. S právní terminologií je pracováno správně. K drobnému přehlédnutí, překlepům či absenci interpunkce došlo zcela výjimečně.

5. Formulace vlastních závěrů (práce s judikaturou, úvahy de lege ferenda)

Své výklady omezuje na učebnicové notoriety a s ohledem na nerespektování citační normy nelze ani rozlišit, co je autorčin vlastní přínos a co jen převzaté myšlenky. Ve zbytku je práce jen přepisem zákonných ustanovení (v horším případě), v tom lepším pak parafrází důvodové zprávy, komentáře či některých soudních rozhodnutí. V práci se objevují i věcné chyby. Ačkoli autorka v úvodu vymezila rozdíl mezi lhůtou a dobou, sama pak naznačenou diferenciaci nerespektuje (srov. str. 63, kde mluví o promlčecí době). Rovněž se nelze ztotožnit s jejím hrubě zjednodušeným závěrem o počátku běhu promlčecích lhůt (str. 52), kdy dovozuje, že objektivní lhůta určena okamžikem, kdy se oprávněná osoba o svém právu a okolnostech potřebných pro uplatnění svého práva dozvědět měla a mohla. V uvedeném případě totiž nejde o objektivní lhůtu, nýbrž o objektivizovaný počátek běhu subjektivní lhůty.

6. Odborná kvalita zpracování tématu diplomové práce

Práce není po odborné stránce standardní a nespňuje požadavky kvalifikační práce tohoto stupně. Neproказuje autorčiny hlubší teoretické znalosti vybrané hmotněprávní problematiky, jakož ani souvisejících otázek ani celkovou širší orientaci v citovaných oblastech.

Závěr:

Předložená práce neprokázala autorčinu samostatnost při zpracovávání zvoleného tématu, její schopnost zorientovat se v zákonné úpravě, doktríně a příslušné judikatuře. Práci proto nedoporučuji k ústní obhajobě, ale k zásadnímu přepracování a doplnění.

Rigorózní práci hodnotím stupněm: nedoporučuji k obhajobě.

Datum: 12. 6. 2014

Podpis oponenta rigorózní práce: